

Mohlo se stát?

Aneta Mikuláštková

Cítím chlad. Všude křupe led. Nechápu to! Ještě ráno jsme vyráželi z přístavu a teď? Loď se potápí?! Je 14. duben 1912, za chvíli bude půlnoc. Jsem na palubě potápějícího se Titaniku. Každý kolem mě se snaží zachránit si život. Stále hledám malou sestru Christie a tetu Genyu. Vidím je – jsou na druhé palubě pode mnou! Je to zázrak. Jsem rád, že neskáčou ve zmatku přes palubu. Volám na ně ze všech sil:

– Teto, Christie!

- Davide!

Vidí mě. Snažíme se dostat k sobě. Jsem rád, že jsem je našel. Ale naše loď se stále potápí. V tom mě někdo silně chytne za rameno. Je to náš osobní komorník John.

- Pane, rychle do člunů!

Utíkáme přes celá dvě patra a udýchaní se zastavujeme v prostoru záchranných člunů. Dál ale pustí jen Christie a tetu, nás s Johnem ne.

- Je mi líto, pánové. Nejdříve ženy a děti do osmi let.

- Ale já *jsem* dítě! Křičím.

- Ano, ale není vám osm.

Je to pravda. Je mi dvanáct let. Ale hned si vzpomenu na slova kapitána u snídaně.

- Tato loď je nepřevratitelná. A i kdyby se převrátila, máme čluny a v každém pokoji jsou čtyři záchranné vesty.

Rychle běžíme do první třídy a bereme si vesty. John mě táhne mezi lidmi zpět na palubu. Zbylé vesty nabízíme jednomu pánovi se synem. Ti si je také rychle zapínají. Všichni čtyři ve zmatku kolem skáče do oceánu. Severního ledového oceánu.

Křičím:

- Plavte všichni k té skříni!

Podařilo se skříň přitáhnout blíž a vysadit na ni toho nejmladšího z nás – sedmiletého kluka.

Pán nám moc děkuje. Je to lepší, než jen přihlížet potopení té obrovské lodi. Ukazuje na vzdalující se záchranný člun – poznal v něm svou ženu. Vedle sedí teta a Christie. Snažíme se plavat a zároveň se držet skříně. Je nám nepředstavitelná zima. Jsme už daleko od lodi, když ta se strašlivým rachotem mizí pod hladinou.

Z vody nám pomůžou lidé z dalšího poloprázdného záchranného člunu. V přístavu na světle vidím, jak velké má John na rukou omrzliny.

Později se dovídáme, že se utopilo téměř 1500 lidí.

My jsme se zachránili.

Aneta Mikuláštková

ZŠ a MŠ Prakšice, 10 let, 3. kategorie